

Acatistul Sfinților mucenici Montanus, preotul și Maxima, soția sa
(s.v. 26 martie / s.n. 08 aprilie)

Sfinții mucenici Montanus, preotul și soția sa, Maxima din Singidunum (s.v. 26 martie / s.n. 08 aprilie):

https://www.academia.edu/99172678/Sfin%C5%A3ii_mucenici_Montanus_preotul_%C5%9Fi_so%C5%A3ia_sa_Maxima_din_Singidunum_26_martie

<https://archive.org/details/sf.-muc.-montanus-si-maxima>

Materiale despre Sfinții mucenici Montanus și Maxima din Singidunum:

[https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%20muc.%20Montanus%20%C5%9Fi%20Maxima%20\(26%20mar\)](https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%20muc.%20Montanus%20%C5%9Fi%20Maxima%20(26%20mar))

<https://archive.org/details/@steaemy?query=Montanus>

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, Slavă Ție !

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul Adevărului, care pretutindenea ești, și toate le îplinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și te sălășluiește întru noi, și ne curățește pe noi de toată întinăciunea, și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

*Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.*

*Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor.
Amin.*

*Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi;
Doamne, curățește păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.*

Doamne miluiește (de 3 ori)

*Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor.
Amin.*

Tatăl nostru, care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, făcă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

[Dacă este preot de față, zice: Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de față, diaconul, monahul sau mireanul rostește: Pentru rugăciunile Sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

Apoi **troparele** de umilință, glasul 6:

Miluieste-ne pe noi, Doamne, miluieste-ne pe noi, ca nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi, păcătoșii robii Tăi, miluieste-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Doamne, miluieste-ne pe noi, că întru Tine am nădărdit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un Milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeu nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădărdim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Apoi:

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute.

Și întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire. S-a pogorât din ceruri Și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara Și S-a făcut om.

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Și a pătimit și S-a îngropat. Și a înviat a treia zi după Scripturi .

Și S-a suit la ceruri și Șade de-a dreapta Tatălui. Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, A cărui Împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, care din Tatăl purcede, Cea ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, care a grăit prin prooroci.

Întru-una Sfântă Sobornicească și apostolească Biserică,

Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,

Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin !

Troparul Sfinților mucenici Montanus, preotul și Maxima, soția sa (glasul al 4-lea): Biserica Domnului, cu vrednicie, slujind, Montanus și Maxima, cu vitejie au stat în fața tiranului, moartea mucenicească, împreună, primind-o și dimpreună, astăzi s-au mutat la viață, la veșnicele lăcașuri, cu Hristos bucurându-se.

Condacul Sfinților mucenici Montanus, preotul și Maxima, soția sa (glasul al 3-lea): Pătimitori neînfricați pentru Domnul Iisus, Sfinte părinte Montanus și prea cinstită presbiteră Maxima, rugați-vă Tatălui Ceresc să întărească turma cea dreptcredincioasă, ca, întru unire, să prea mărească Viața cea fără de sfârșit.

&&&

Condacul 1

Ca pe niște vrednici slujitori ai Bisericii lui Hristos vă cinstim pe voi, cei ce nu v-ați lepădat de Iisus, marele Arhiereu, ci cu mila și ajutorul Lui ați păstrat până la sfârșitul vieții pământești chinurile, dobândind mântuirea sufletelor voastre, pentru care vă laudăm, zicând: *Bucurați-vă, Sfinților mucenici Montanus și Maxima, mărturisitori ai lui Hristos!*

Icosul 1

În vremea prigonitorului împărat Dioclețian v-ați nevoit întru mărturisirea dreptei credințe și cumplite chinuri ați răbdat, primind din mâna Domnului, cununile slavei celei veșnice, pentru care vă cinstim cu aceste cântări:

Bucurați-vă, stele înțeleghătoare pe cerul Bisericii;

Bucurați-vă, cei ce v-ați jertfit pentru Hristos;

Bucurați-vă, stâlpi ai dreptei credințe, neclintiți de prigoană;

Bucurați-vă, glasuri înțeleghătoare, care ați vestit voia Cuvântului;

Bucurați-vă, podoabe duhovnicești ale Cetății Singidunum;

Bucurați-vă, moștenitori ai cetății cerești, pentru veșnicie;

Bucurați-vă, propovăduitori ai Sfintei Evanghelii;

Bucurați-vă, cei ce ați rușinat pe cârmuitorii păgâni;

Bucurați-vă, făclii ale rugăciunii în Soborul Sfinților români;

Bucurați-vă, pietre vii, nesfărâmate de chinurile asupritorilor;

Bucurați-vă, rugători fierbinți pentru fiii Bisericii strămoșești;

Bucurați-vă, raze ale Luminii, care S-a arătat în lume;

Bucurați-vă, Sfinților mucenici Montanus și Maxima, mărturisitori ai lui Hristos!

Condacul 2

Cu harul Duhului Sfânt ai fost sfințit preot, părinte Montanus și ai fost rânduit de Hristos, marele Arhiereu, ca slujitor în Biserica din Cetatea Singidunum, unde cu

frică și cutremur ai săvârșit dumnezeieștile Taine, cu Îngerii cântând Domnului:
Aliluia!

Icosul 2

Văzând începutul prigonirii slujitorilor lui Hristos în cetatea ta, Sfinte Montanus, ai cugetat la cuvintele Mântuitorului, care ne îndeamnă să fugim în altă cetate când suntem prigoniți și ai urmat calea Dumnezeiescului Cuvânt, lăsându-te cu totul în voia lui Dumnezeu, care ne luminează și ne îndeamnă să-ți cântăm unele ca acestea:

Bucură-te, cel ce ai fost călăuzit de cuvântul Evangheliei;
Bucură-te, cel ce ai fugit de prigonitori în Cetatea Sirmium;
Bucură-te, cel învrednicit de Domnul de o cunună mai mare;
Bucură-te, cel ce ai fost prins și întemnițat;
Bucură-te, cel ce ai primit voia Domnului, ca să mărturisești;
Bucură-te, cel ce nu te-ai rușinat că ești slujitor al lui Hristos;
Bucură-te, cel ce nu te-ai supus poruncii împăratului vremelnice;
Bucură-te, cel ce nicidecum, nu ai adus jertfă zeilor păgâni;
Bucură-te, cel ce nu te-ai plecat sub amenințările tiranilor;
Bucură-te, cel ce nu te-ai înspăimântat de grozăvia chinurilor;
Bucură-te, cel ce ai răbdat, până la sfârșit, cu nădejdea răsplătirii;

Bucură-te, Sfinte sfințite mucenice Montanus!

Condacul 3

Vrăjmașul, care oarecând a înșelat pe Eva în Rai, nu a putut să te biruiască pe tine, Sfântă muceniță Maxima, că tu însuși ai cerut să fii dată chinurilor trupești pentru ca, împreună cu soțul tău, preotul Montanus să-L mărturisești pe Domnul Hristos și neîncetat, împreună cu Cetele îngerești, să-I cânti lui Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul 3

Te-ai sârguit să te faci părtașă Pătimirilor Mântuitorului, muceniță Maxima și crucea mărturisirii ai luat-o pe umerii tăi, fără frică de prigonitori, iar Îngerii se bucurau, minunându-se de râvna ta pentru slujirea Adevărului și cântându-ți așa:

Bucură-te, biruitoare peste firea neputincioasă;
Bucură-te, grabnică alergătoare la pătimire pentru Hristos;
Bucură-te, ceea ce ai socotit chinurile ca pe o cale de mântuire;
Bucură-te, ceea ce ai mărturisit pe Domnul, precum mironosițele;
Bucură-te, propovăduitoare, care nu te-ai sfiit de potrivnici;
Bucură-te, ceea ce prin chinuri, ai dobândit odihna veșnică;
Bucură-te, ceea ce cu înțelepciune, ai biruit pe vrăjmașul;
Bucură-te, ceea ce nu ai avut frică de amenințările tiranilor;

Bucură-te, cea neclintită în vestirea Adevărului;
Bucură-te, ceea ce prin mucenicie, ai intrat în Împărăția cerească;
Bucură-te, ceea ce ai primit cununa neveștejită a sfințeniei;
Bucură-te, cea vegheată din cer, de Soborul Sfințelor femei;
Bucură-te, Sfântă muceniță Maxima!

Condacul 4

Mărturisit-ai credința ta, cu îndrăzneală, înaintea tiranului guvernator Probus, Sfin-te Montanus, ca un preot sfânt, slujitor evlavios și propovăduitor al lui Hristos Dumnezeu, căruia te-ai și adus jertfă, prin suferințele mucenicești, ca să moștenești slava celor ce cântă neîncetat: *Aliluia!*

Icosul 4

Nu ați voit a aduce jertfă zeilor păgâni, Sfinților mucenici, ci cu bucurie, ați dat trupurile voastre spre chinuri, pentru Cel ce cu Trupul pe Cruce, a pătimit, ca să ne îmbrace, pe noi, cu veșmântul nestricăciunii, de care și voi învrednicindu-vă, primiți, de la noi, laude ca acestea:

Bucurați-vă, cei ce nu ați adus cinstire zeilor înșelători;
Bucurați-vă, cei ce nu v-ați temut de durerile chinurilor;
Bucurați-vă, cei ce ați primit de sus, mângâiere duhovnicească;
Bucurați-vă, însoțire sfântă, de Hristos aleasă;
Bucurați-vă, cei ce ați defăimat lucrarea înșelătoare a demonilor;
Bucurați-vă, cei ce v-ați supus poruncilor dumnezeiești;
Bucurați-vă, cei ce în strâmtori, v-ați bucurat întru Hristos;
Bucurați-vă, cei neînfricoșați de îngrozirile tiranilor;
Bucurați-vă, cei ce v-ați bucurat pentru îndelunga răbdare;
Bucurați-vă, cei ce ați purtat jugul Domnului, cu vrednicie;
Bucurați-vă, vrednici ostași în Cetele cerești;
Bucurați-vă, părtași ai Pătimirilor Mântuitorului Iisus;
Bucurați-vă, Sfinților mucenici Montanus și Maxima, mărturisitori ai lui Hristos!

Condacul 5

Mult s-a ostenit păgânul guvernator să vă întoarcă de la dreapta credință, spre cinstirea idolilor, dar, nimic nu a izbutit, iar voi ați rămas, până la sfârșit slujitori credincioși ai Adevăratului Dumnezeu, căruia neîncetat I-ați cântat, în taina inimii: *Aliluia!*

Icosul 5

Chinuri ai îndurat pentru mărturisirea lui Hristos Dumnezeu, gândind cum El a răbdat cumplite chinuri pe Cruce, pentru izbăvirea din moartea cea veșnică a oamenilor căzuți în păcat; drept aceea, cu bucurie, așteptai moartea mucenicească pentru Viața lumii, iar credincioasa ta soție fără frică ți-a urmat în pătimiri, pentru care vă laudăm așa:

Bucurați-vă, purtători de chinuri pentru dragostea Cuvântului;

Bucurați-vă, neclintiți apărători ai dreptei credințe;

Bucurați-vă, următori ai Mântuitorului pe calea pătimirii;

Bucurați-vă, cei ce ați înfruntat întunericul păgânătății;

Bucurați-vă, cei ce ați dus crucea necazurilor, fără cârtire;

Bucurați-vă, răbdători, până la sânge, în cumplite suferințe;

Bucurați-vă, cei ce i-ați rușinat pe cei cuprinși de negura înșelăciunii;

Bucurați-vă, luminători ai celor ce slujesc, cu jertfelnicie, Biserica;

Bucurați-vă, buni apărători ai celor nedreptățiți;

Bucurați-vă, pilde nerătăcite întru mărturisirea Adevărului;

Bucurați-vă, cei al căror sânge vărsat, pentru Hristos, a devenit sâmbânță creștinilor;

Bucurați-vă, cei ce ați făcut să răsară, pe malurile Dunării, florile virtuților evanghelice;

Bucurați-vă, Sfinților mucenici Montanus și Maxima, mărturisitori ai lui Hristos!

Condacul 6

Ajungând voi în mâinile prigonitorilor, fericiților mucenici, nu v-ați îngrijit de cele ce trebuia să vorbiți, ci v-ați lăsat purtați de înțelepciunea Duhului Sfânt, care pe toate le împlinește și ne îndeamnă și pe noi să vă cântăm, cu bucurie: *Aliluia!*

Icosul 6

Cu cruzime ai fost schingiuit de cei fără de legi, Sfinte mucenice Montanus, mărturisind că te aduci jertfă pentru Hristos, căruia, ca un preot sfințit I-ai slujit cu credință, iar soția ta cea înțeleaptă, ți-a urmat pe aceeași cale a mărturisirii și a chinurilor, pentru care vă laudăm așa:

Bucurați-vă, răbdători de chinuri pentru dragostea lui Hristos;

Bucurați-vă, cei înțelepțiți de Duhul Sfânt în mărturisire;

Bucurați-vă, neînfricați apărători ai dreptei credințe;

Bucurați-vă, cei luminați de Hristos în ceasul pătimirii;

Bucurați-vă, vulturi ce ați zburat deasupra amenințărilor lumești;

Bucurați-vă, cei într-armați cu dragostea Cuvântului;

Bucurați-vă, rușinarea celor biruiți de ură și de mânie;

Bucurați-vă, propovăduitori ai păcii Domnului;

Bucurați-vă, biruitori în lupta duhovnicească;

Bucurați-vă, cununi ale iubitorilor de mucenici;
Bucurați-vă, cei aflați deasupra valurilor fericirii;
Bucurați-vă, cei întăriți pe piatra credinței neclintite;
Bucurați-vă, Sfinților mucenici Montanus și Maxima, mărturisitori ai lui Hristos!

Condacul 7

Într-un gând v-ați adunat împreună, ca să vă aduceți jertfă vie lui Hristos, cel ce Și-a întins prea curatele mâini pe Cruce, ca să scoată din mâna celui rău pe cei căzuți, iar noi să înălțăm mâini curate la rugăciune, cântându-I cu smerenie: *Aliluia!*

Icosul 7

Probus, cel întunecat la minte, mult s-a mirat de mărturisirea ta, Sfântă Maxima, că tu, având fire femeiască, nu te-ai lăsat biruită de neputință, ci ai cerut să fii dusă la chinuri pentru Cel ce oarecând le-a întărit pe mironosițe să treacă peste hotarele fricii și să vină la Mormânt cu miruri; pe calea acestora mergând și tu, împreună cu soțul tău, vă întâmpinăm cu laude ca acestea:

Bucurați-vă, făclii nestinse de viforul prigonirii;
Bucurați-vă, stele înțeleghătoare ce merg spre Răsăritul cel de sus;
Bucurați-vă, pietre gânditoare așezate pe Piatra vieții;
Bucurați-vă, disprețuitori ai idolilor celor deșerti;
Bucurați-vă, ofrande înmiresmate aduse în jertfelnicul ceresc;
Bucurați-vă, muștrători ai tiranului împietrit în necredință;
Bucurați-vă, călători cu Mântuitorul pe Golgota pătimirilor;
Bucurați-vă, biruitori asupra chinurilor prin neclintită răbdare;
Bucurați-vă, cugete văzătoare de răsplătiri cerești;
Bucurați-vă, suflete întru care S-a odihnit Împăratul slavei;
Bucurați-vă, stâlpi ai credinței pentru Cetatea Singidunum;
Bucurați-vă, călăuzitori ai noștri pe drumul vieții, cel plin de încercări;

Bucurați-vă, Sfinților mucenici Montanus și Maxima, mărturisitori ai lui Hristos!

Condacul 8

Fericită Maxima, cu multă dorire ai alergat pe calea chinurilor pentru a afla pe Iisus, Calea cea adevărată, care S-a smerit pentru noi până la moarte și încă moarte pe Cruce; deci, cu Îngerii ai cântat Celui ce a deschis calea tuturor mucenicilor: *Aliluia!*

Icosul 8

Păgânul dregător s-a tulburat de vitejia voastră în chinuri, că nu ați prețuit viața cea stricăcioasă, pe pământ, ci ați alergat către Hristos, Viața cea adevărată care dăruiește Viața veșnică celor ce-L mărturisesc, fără preget, pentru care vă aducem aceste cununi de laude:

Bucurați-vă, cei întăriți pe calea mărturisirii de harul lui Hristos;

Bucurați-vă, cei ce nu v-ați tulburat de amenințările chinuitorului;

Bucurați-vă, cei îmbrăcați în veșmântul păcii lui Hristos;

Bucurați-vă, cei ce ați rușinat pe cel care vă îngrozea cu chinuri;

Bucurați-vă, cei ce ați îndreptat ochii inimii spre Adevăr;

Bucurați-vă, cei ce nu v-ați temut de pierderea vieții pământești;

Bucurați-vă, cei mângâiați cu gândul la Împărăția cerurilor;

Bucurați-vă, cei ce ați alergat, cu râvnă, pe calea muceniei;

Bucurați-vă, cei socotiți de păgâni drept nebuni, pentru că nu ați prețuit viața pământească;

Bucurați-vă, cei ce ați cunoscut fericirea veșnică în viața cerească;

Bucurați-vă, cei ce bine ați chibzuit și ați dobândit cele netrecătoare;

Bucurați-vă, cei ce prin bunătate ați biruit răutatea păgânilor;

Bucurați-vă, Sfinților mucenici Montanus și Maxima, mărturisitori ai lui Hristos!

Condacul 9

Bine ai propovăduit, Sfinte mucenice Montanus, că Dumnezeu a ales pe cele bune ale lumii, ca să rușineze pe cei înțelepți, încât, în cer și pe pământ, să se slăvească Numele Său PreaSfânt, prin care i-a întărit pe Sfinții mucenici să rabde, până la sfârșit, chinurile cele cumplite și să strige cu mulțumire, PreaSfintei Treimi: *Aliluia!*

Icosul 9

Ritorii, cei cu minte deșartă, nu se pricep să laude nevoințele voastre, Sfinților mărturisitori ai dreptei credințe, cei ce ați disprețuit slava lumii, ca să vă încununăți cu slava cerească în Împărăția lui Hristos, în Lumina căruia, viețuind acum, rugați-vă cu osârdie, pentru cei ce vă cinstesc cu cântări ca acestea:

Bucurați-vă, cei ce ați rușinat stăruința în răutate, a cârmuitorului;

Bucurați-vă, cei ce nu ați luat în seamă amăgirile și lingușirile;

Bucurați-vă, cei ce ați ascultat numai de Împăratul Hristos;

Bucurați-vă, cei ce ați nădăjduit în ajutorul lui Dumnezeu;

Bucurați-vă, cei ce nu ați luat în seamă cursele celui rău;

Bucurați-vă, cei ce cu ochii sufletelor, ați căutat ajutor de sus;

Bucurați-vă, cei întăriți pe calea pătimirii din mila Domnului;

Bucurați-vă, cei ce ați băut fără împotrivire, paharul chinurilor;

Bucurați-vă, cei ce v-ați hrănit cu pâinea tare a rugăciunii;
Bucurați-vă, cei ce ați avut pe Hristos mângâiere în chinuri;
Bucurați-vă, cei ce ați luat din mâna Domnului, răsplata răbdării;
Bucurați-vă, cei ce ați moștenit Lăcașul slavei cerești;
Bucurați-vă, Sfinților mucenici Montanus și Maxima, mărturisitori ai lui Hristos!

Condacul 10

Ai zis, păgânului guvernator Probus, că nimic nu va izbuti prin chinurile pe care ți le-a pregătit ție, Sfinte mucenice Montanus, ci, mila Domnului, față de tine, se va mări prin răbdarea dovedită în pătimiri, pentru care noi Îl laudăm pe Dumnezeu, cântându-I: *Aliluia!*

Icosul 10

Neizbutind să vă clinească din dreapta credință, prin chinurile aduse asupra voastră, dregătorul Probus a poruncit să fiți aruncați în apa râului Sava, pentru nescotirea rânduielilor împărătești, însă voi v-ați bucurat auzind că alergarea voastră se va sfârși prin mucenicie, de care v-ați și învrednicit, în vreme ce Îngerii așteptau să primească sufletele voastre, cântând:

Bucurați-vă, cei neclintiți pe Piatra Adevărului;
Bucurați-vă, stânci nesfârâmate de loviturile chinurilor;
Bucurați-vă, cei ce v-ați bucurat de apropierea sfârșitului;
Bucurați-vă, cei ce ați rușinat pe păgâni, care nu v-au supus;
Bucurați-vă, cei ce ați socotit Împărat al tuturor numai pe Hristos;
Bucurați-vă, cei aruncați în râu după mărturisire;
Bucurați-vă, cei primiți de apa râului ca într-un mormânt;
Bucurați-vă, că râuri de bucurie izvorau din sufletele voastre;
Bucurați-vă, cei ce ați așteptat mutarea în Lăcașurile de sus;
Bucurați-vă, cei primiți de Îngeri cu cântări de laudă;
Bucurați-vă, cei ce ați dorit mai mult fericirea veșnică;
Bucurați-vă, cei ce cu Oștile cerești, mijlociți pentru noi;
Bucurați-vă, Sfinților mucenici Montanus și Maxima, mărturisitori ai lui Hristos!

Condacul 11

Ca pe un dar neprețuit ați primit moartea mucenicească, Sfinților pătimitori, cei ce ați fost însoțire sfântă în viețuire virtuoasă și în mărturisirea drepte credințe, pentru că prin aceasta, v-ați învrednicit de slava cerească și neîncetat, cântați cu Cetele îngerești: *Aliluia!*

Icosul 11

Foarte mult ați slăvit pe Dumnezeu și I-ați mulțumit pentru că v-a dăruit răbdare, până la sfârșit, în mărturisirea voastră și ați intrat pe ușa Vieții celei veșnice și, cu moartea trupului, ați descuiat-o, ca și cu o cheie, pentru care vă aducem cântări de laudă ca acestea:

Bucurați-vă, cei ce ați mulțumit Domnului pentru întărirea în credință;

Bucurați-vă, cei ce ați ieșit biruitori din lupta cea duhovnicească;

Bucurați-vă, cei ce ați mers cu cinste, să vă închinați Împăratului tuturor;

Bucurați-vă, suflete curate care au fost duse de Îngeri în ceruri;

Bucurați-vă, cei ce v-ați îmbrăcat de bună voie, cu veșmânt mucenicesc;

Bucurați-vă, cei ce ați sfințit apele râului cu trupurile voastre;

Bucurați-vă, cei ce ați primit cu pace, moarte pentru Viața lumii;

Bucurați-vă, cei adăugați Soborului mucenicilor lui Hristos;

Bucurați-vă, că moartea vi s-a făcut ușă către Viață;

Bucurați-vă, cei ce ați băut paharul morții, asemenea Domnului;

Bucurați-vă, cei ce ați mers cu bucurie, la masa pregătită Sfinților;

Bucurați-vă, rugători pentru familiile creștine;

Bucurați-vă, Sfinților mucenici Montanus și Maxima, mărturisitori ai lui Hristos!

Condacul 12

Râul Sava a primit cu cutremur, trupurile voastre împovărate de pietrele legate de gâtul vostru, pentru că ați mărturisit pe Piatra Vieții și aducând valuri de lacrimi, a fost martor la mărturisirea voastră mucenicească, iar noi cântăm, cu credință și cu dragoste, Împăratului tuturor: *Aliluia!*

Icosul 12

Cu darul proorociei ai fost împodobit, Sfinte Montanus, că, mai înainte de moartea ta mucenicească, ai înălțat fierbinte rugăciune și ai mărturisit că vezi, cu ochii minții, pe poporul cel nou, care avea să cheme Numele cel sfânt al Domnului în Biserici; pentru veacuri, în icoana proorociei tale recunoscând chipul Bisericii noastre dreptslăvitoare, sfinte cu mulțumire pentru prinosul vostru de mărturisire, vă aducem cântări ca acestea:

Bucurați-vă, cei ce rugându-vă v-ați încheiat sfârșitul pământesc;

Bucurați-vă, cei ce v-ați bucurat de înălțarea poporului, celui nou;

Bucurați-vă, cei ce ați adăpat pământul strămoșilor cu sângele vostru;

Bucurați-vă, cei ce prin jertfirea voastră, ați făcut să rodească sămânța dreptei credințe;

Bucurați-vă, cei ce pe temelia jertfei voastre, ați întărit Biserica lui Hristos;

Bucurați-vă, nume sfinte, purtătoare de răsunet duhovnicesc;

Bucurați-vă, cei ce vă rugați pentru întărirea Bisericii lui Hristos;
Bucurați-vă, cei a căror rugăciune curată este bine primită;
Bucurați-vă, cei lăudați de neamul drept-credincioșilor;
Bucurați-vă, cei ce ați încredințat Domnului rugăciunile voastre;
Bucurați-vă, cei ce v-ați scos trupurile din valuri, încredințându-le grijii credincioșilor;
Bucurați-vă, cei ce ne-ați dăruit ca pe un odor, moaștele voastre;
Bucurați-vă, Sfinților mucenici Montanus și Maxima, mărturisitori ai lui Hristos!

Condacul 13 (de 3 ori)

O, Sfinților mucenici, Montanus și Maxima, cei ce bine ați săvârșit lupta duhovnicească și v-ați învrednicit de cununa muceniei, rugați-vă neîncetat pentru întărirea Bisericii, ca toți împreună, să ne mântuim și să-L slăvim într-un glas pe Hristos, Arhiereul tuturor veacurilor, prin cântarea: *Aliluia!*

Se zice, apoi din nou:

Icosul 1

În vremea prigonitorului împărat Dioclețian v-ați nevoit întru mărturisirea dreptei credințe și cumpline chinuri ați răbdat, primind din mâna Domnului, cununile slavei celei veșnice, pentru care vă cinstim cu aceste cântări:

Bucurați-vă, stele înțeleghătoare pe cerul Bisericii;
Bucurați-vă, cei ce v-ați jertfit pentru Hristos;
Bucurați-vă, stâlpi ai drepte credințe, neclintiți de prigoană;
Bucurați-vă, glasuri înțeleghătoare care ați vestit voia Cuvântului;
Bucurați-vă, podoabe duhovnicești ale Cetății Singidunum;
Bucurați-vă, moștenitori ai cetății cerești, pentru veșnicie;
Bucurați-vă, propovăduitori ai Sfintei Evanghelii;
Bucurați-vă, cei ce ați rușinat pe cârmuitorii păgâni;
Bucurați-vă, făclii ale rugăciunii în Soborul Sfinților români;
Bucurați-vă, pietre vii, nesfărâmate de chinurile asupritorilor;
Bucurați-vă, rugători fierbinți pentru fiii Bisericii strămoșești;
Bucurați-vă, raze ale Luminii care S-a arătat în lume;

Bucurați-vă, Sfinților mucenici Montanus și Maxima, mărturisitori ai lui Hristos!

și Condacul 1

Ca pe niște vrednici slujitori ai Bisericii lui Hristos vă cinstim pe voi, cei ce nu v-ați lepădat de Iisus, marele Arhiereu, ci, cu mila și ajutorul Lui ați păstrat până la

sfârșitul vieții pământești chinurile, dobândind mântuirea sufletelor voastre, pentru care vă laudăm, zicând: *Bucurați-vă, Sfinților mucenici Montanus și Maxima, mărturisitori ai lui Hristos!*

Apoi, se zice această:

Rugăciune

O, Sfinților mucenici Montanus și Maxima, vlăstare vrednice ale Bisericii lui Hristos din neamul daco-roman, cei care nu v-ați temut de amenințările chinurilor, ci, mistuiți de dorul dragostei lui Hristos ați răbdat până la sfârșit, tirania păgânilor, rugați-vă Domnului să ne întărească și pe noi pe piatra mărturisirii drepte credințe.

Ai adus mulțumire Ziditorului, Sfinte mucenice Montanus, că te-ai învrednicit să te jertfești pentru dreapta credință în Hristos. Deci, înțelepțește-ne și pe noi ca să mulțumim Domnului în necazuri, de vreme ce toate acestea sunt îngăduite de Dreptul Judecător pentru păcatele noastre, ca să ne facem părtași Pătimirii Sale și împreună cu El, să moștenim Împărăția cerească. Plin fiind de harul Duhului Sfânt, dragostea pentru turma ta, din Singidunum, te-a însoțit, iar, în pragul trecerii din această lume, ai încredințat Biserica ta Păstorului celui mare, ca să o păzească de toate uneltirile celui rău, încă și pentru toate Bisericile din preajma Dunării te-ai rugat, văzând, cu ochi proorocești înălțarea unui popor înnoit prin dreapta credință, care slăvește numele Domnului. Deci, văzând, sfinte, ca în icoană, pe tot pământul strămoșesc zidindu-se Sfinte Lăcașuri, în care se prea mărește Sfânt numele Domnului, aducem ție mulțumire pentru rugăciune și cerem să mijlocești ca să se facă și sufletele noastre Biserici vii în care se vestește smerenia, credința curată, nădejdea și dragostea în numele Sfintei Treimi.

De asemenea și către tine ne îndreptăm gândul, Sfântă muceniță Maxima care răbdând toate chinurile, ai lepădat toată neputința și ai urmat, întru totul, soțului tău, preotul lui Dumnezeu, Montanus. Roagă-te pentru întărirea dragostei între soți, pentru împăcarea dezbinărilor și pentru noi toți, ca să dobândim răbdare în ispite, pocăință curată și mântuire, să nu ne lipsim de bunătățile cele veșnice, făgăduite de Domnul Iisus Hristos celor care Îl mărturisesc pe El, ci să moștenim viața veșnică întru Împărăția Sa, slăvindu-L, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor! Amin!

Apoi: Cuvine-se, cu adevărat, să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai

cinstită decât Heruvimii și mai mărită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Și apoi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfinților mucenici Montanus, preotul și Maxima, soția sa și ale tuturor Sfinților, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Sursa:

<https://chirho88888888.wordpress.com/2021/02/25/acetistul-sfintilor-mucenici-montanus-preotul-si-sotia-sa-maxima/>

<https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2021/01/23/acetistul-sfintilor-mucenici-montanus-preotul-si-sotia-sa-maxima-26-martie/>

Viața Sfinților mucenici Montanus preotul și a soției sale Maxima

Uluit de curajul celor doi soți, guvernatorul glăsui tulburat: „Voi, creștinii, sunteți nebuni, nu prețuiți viața!” Folosind cuvintele Sfântului apostol Pavel, preotul Montanus zise: „Dumnezeu Și-a ales pe cele bune ale lumii, ca să rușineze pe cei înțelepți.”

Edictele de persecutare a creștinilor, de la începutul veacului al IV-lea, prevedeau dărâmarea locașurilor lor de cult, interzicerea adunărilor, arderea cărților sfinte și distrugerea arhivelor, pierderea averii și funcțiilor de stat pe care le deținuseră credincioșii, exilul și pedepsirea aspră a clericilor care nu apostaziază de la credința în Hristos.

Al patrulea edict de persecuție, din ianuarie-februarie 304, smuls lui Dioclețian de Maximian Galeriu, era și mai aspru decât cele trei publicate mai înainte, căci el imita edictul împăratului Deciu din 249, acela care declarase război general creștinismului până la nimicirea lui totală.

Prevederile de mai sus s-au aplicat cu cea mai mare strictețe în părțile răsăritene și în provinciile dunărene ale Imperiului Roman, unde domneau Dioclețian, cu reședința la Nicomidia, în provincia Bitinia, și ginerele său, Galeriu, care-și avea reședința la Sirmium (azi Mitrovița, în Serbia), în provincia romană Pannonia Inferior. De aceea numeroși creștini și clerici au căzut martiri în greua prigoană dezlănțuită de către cei doi împărați.

Măsurile de persecuție ale celor patru edicte s-au aplicat și în cetatea Singidunum (azi Belgrad), așezată pe Dunăre, în provincia amintită, locuită atunci de strămoșii noștri daco-romani. Astfel, la 26 martie 304, a pătimit pentru credința în Domnul Hristos preotul daco-roman Montanus și soția sa, Maxima.

Martiriul lor s-a petrecut astfel: văzând preotul Montanus că mai-marele cetății Singidunum face începutul prigonirii slujitorilor lui Hristos, și-a adus aminte de cuvintele Domnului, care a spus: «Iar când vă vor urmări în cetatea aceasta, fugiți în cealaltă» (Matei 10, 22). El a plecat deci din Singidunum la Sirmium, reședința prefecturii în care locuia, unde l-au prins prigonitorii și l-au adus în fața lui Probus, guvernatorul Pannoniei Inferior.

Iar acesta, stând pe scaunul de judecată, a început cercetarea preotului Montanus, întrebându-l cum se numește, dacă este creștin și ce îndeletnicire are.

Slujitorul altarului a răspuns cu curaj că este creștin și preot al Bisericii lui Hristos din Singidunum.

Probus l-a îndemnat să se supună poruncilor împăraților și să aducă jertfă zeilor.

Preotul Montanus a răspuns astfel: «Cine cinstește pe zei și nu pe Dumnezeu va fi smuls din rădăcină».

Guvernatorul insistă în continuare: «Împărații prea îndurători au poruncit ori să aduci jertfe, ori să fii pus la chinuri».

Fiind silit să aleagă între călcarea legilor sfinte și schingiuire, slujitorul Domnului a mărturisit neclintit credința sa creștină: «Eu am primit învățătura să îndur mai bine chinurile decât, lepădându-mă de Dumnezeu, să aduc jertfă demonilor».

La amenințarea repetată cu caznele, Montanus a răspuns: «Mă bucur dacă ai să faci așa ceva, ca să mă aflu și eu părtaș la patimile Domnului meu, Iisus Hristos».

Probus a poruncit să fie pus la chinuri numaidecât; și pe când îl schingiuiau cu cruzime, el îl întrebă: «Ce zici, Montanus, aduci acum jertfă zeilor?»

Iar preotul replică senin: «Mă aduc jertfă prin chinurile acestea Dumnezeului meu, căruia mereu I-am jertfit».

Atunci Probus, văzând tăria și îndelunga răbdare a desăvârșitului preot, a chemat pe Maxima, soția acestuia, crezând, nelegiuitul, că femeia, mai slabă din fire fiind, se va înduioșa de chinurile soțului ei și-l va îndemna să jertfească zeilor.

Dar spre uimirea păgânului, Maxima preoteasa a cerut să fie și ea dusă la munci, ca să se facă părtașă la patimile Mântuitorului.

Uluit de curajul celor doi soți, guvernatorul glăsui tulburat: «Voi, creștinii, sunteți nebuni, nu prețuiți viața!»

Folosind cuvintele Sfântului apostol Pavel, preotul Montanus zise: «Dumnezeu Și-a ales pe cele bune ale lumii, ca să rușineze pe cei înțelepți» (I Cor. 1,27).

Guvernatorul Probus a stăruit pe lângă Montanus să jertfească, spre a nu fi chinuit și mai rău.

Dar acesta a consimțit: «Fă ce vrei; ai să vezi câtă răbdare îmi va da mie Domnul Iisus Hristos împotriva curselor tale».

Probus, văzând răbdarea și stăruința preotului Montanus și a soției sale, Maxima preoteasa, în credința Domnului și Mântuitorului Hristos, a dat hotărârea aceasta: «Poruncesc ca Montanus și Maxima să fie aruncați în râu, fiindcă s-au arătat nesupuși poruncilor împărătești».

Iar fericitul Montanus și soția sa Maxima, auzind această hotărâre de moarte, ca și cum ar fi primit un dar neprețuit, slăviră pe Dumnezeu: «Mulțumim Ție, Doamne Iisuse Hristoase, că ne-ai dat răbdare și ne-ai găsit vrednici de mărirea cea veșnică».

Și pe când slujitorii demonilor au ajuns cu ei la malul râului Sava, la vărsarea lui în Dunăre, și le-au legat câte o piatră de gât, înainte de a-i arunca, robul lui Dumnezeu ridicându-și mâinile către cer s-a rugat și mai fierbinte: *«Doamne Iisuse Hristoase, care Te-ai jertfit pentru mântuirea lumii, primește sufletele robilor Tăi, Montanus și Maxima, care pățimesc pentru numele Tău. Sporește, Doamne, și apără turma cea credincioasă a Bisericii Tale din Singidunum și de prin toate văile Dunării. Cu ochii minții văd, Stăpâne, cum în această latură de pământ se ridică un popor nou, care cheamă numele Tău cel sfânt prin biserici, în limba romană».*

Astfel, nelegiuții îneacă în râul Sava pe cei doi neînfricați fii ai Bisericii. Valurile apelor traseră la maluri moaștele lor prea cinstite. Iar credincioșii, întru ascuns, le ridicară și păstrară trupurile lor cu scumpătate, ca pe niște odoare de mare preț.

În acest chip au primit cununa de martiri robul lui Dumnezeu, Sfântul Montanus, preotul bisericii din Singidunum, împreună cu soția sa, Maxima preoteasa, pe vremea păgânului stăpânitor Dioclețian și a cârmuitorului Probus, împărășind în veci Domnul Iisus Hristos.

Pomenirea acestora cu laude se face, după rânduiala creștină, în ziua trecerii lor în lumea dreptilor (Pr. Prof. Nicolae M. Popescu, Viața Sfântului Montanus, presviterul din Singidunum, în Preoți de mir adormiți în Domnul, București, 1942, p. 6-10; Pr. prof. I. Rămureanu, Martiriul Sfântului Montanus prezviterul din Singidunum, un preot daco-român, cu bogată bibliografie, în Actele martirice, București, 1982, p. 184-189).

Sursa: Patriarhia Bisericii Ortodoxe Române, Sfinți români și apărători ai Legii strămoșești, E.I.B.M.B.O.R., București, 1987, p. 141-143 Sfântul Montanus, preotul și soția sa, Maxima.